

REGIONALNA IZBA OBRACHUNKOWA W OPOLU

45 - 052 OPOLE
ul. Oleska 19a

Tel. centr. 77 453 86 36,37
Tel/Fax 77 453 73 68
E-mail: rio@rio.opole.pl
www.rio.opole.pl

Opole, 23 grudnia 2013 r.

NA.III-0221-38/2013

W odpowiedzi na pismo z dnia 21 listopada 2013 r. sygn. FK-KWB.3251.190.2013 dotyczące udzielenia wyjaśnienia w sprawie wątpliwości co do właściwego sposobu interpretacji przepisów ustawy o finansach publicznych w zakresie konieczności pokrycia w planie wydatków budżetowych zobowiązań powstałych w bieżącym roku budżetowym, których termin płatności zgodnie z przepisami prawa i zawartymi umowami przypada na kolejny rok budżetowy, wyjaśniam co następuje.

Jednostki sektora finansów publicznych mogą zaciągać zobowiązania do sfinansowania w danym roku do wysokości wynikającej z planu wydatków lub kosztów jednostki, pomniejszonej o wydatki na wynagrodzenia i uposażenia, składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy, inne składki i opłaty obligatoryjne oraz płatności wynikające z zobowiązań zaciągniętych w latach poprzednich. Wynika to z przepisów art. 46 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz.U.z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.)

Kolejne regulacje dotyczące zaciągania zobowiązań przez jednostki samorządu terytorialnego zostały zawarte w art. 261 powołanej ustawy, zgodnie z którym kierownik jednostki budżetowej może, w celu realizacji zadań, zaciągać zobowiązania pieniężne do wysokości kwot określonych w zatwierdzonym planie finansowym. W związku z tym, zakres upoważnienia do zaciągania zobowiązań w imieniu jednostki sektora finansów publicznych ograniczony jest wielkością wydatków zaplanowanych w budżecie. Plan ten stanowi limit zarówno wydatków jak i

zobowiązań, którego nie można przekraczać. Regulacje te dotyczą zobowiązań mających pokrycie w ustalonych w uchwale budżetowej kwotach wydatków, a więc wydatków ponoszonych w roku budżetowym.

Tak więc, w przypadku zobowiązań zaciąganych w związku z wykonywaniem budżetu, czy też planu finansowego, w ramach danego roku budżetowego, dopuszczalną wysokość tych zobowiązań limituje plan wydatków budżetowych.

Odnosząc się do kwestii limitów do zaciągania zobowiązań wykraczających poza rok budżetowy, wstępnie stwierdzić należy, iż wymienione w piśmie kategorie zobowiązań wynikające z „obowiązującego prawa” tj. „dodatkowe wynagrodzenie roczne wraz z pochodnymi, obowiązkowe wpłaty na PFRON, podatek dochodowy od osób fizycznych i składki ZUS od wynagrodzeń” nie mieszczą się w ww. limitach. Skoro bowiem w myśl przepisów ustawy o finansach publicznych jednostki sektora finansów publicznych mogą zaciągać zobowiązania do sfinansowania w danym roku do wysokości planu wydatków pomniejszonych o wydatki na wynagrodzenia i składki, to znaczy, że wydatki na wynagrodzenia i pochodne nie wynikają z zaciągniętych zobowiązań w rozumieniu tych przepisów, a zatem kwoty wynikające z tych tytułów nie są w ogóle przedmiotem oceny w kontekście limitów zobowiązań wykraczających poza ramy roku budżetowego.

Zawieranie umów wieloletnich, możliwe jest – co do zasady – w oparciu o wieloletnią prognozę finansową jednostki samorządu terytorialnego (załącznik opisujący przedsięwzięcia, m.in., poprzez wskazanie limitów wydatków na kolejne lata i limitu zobowiązań) lub w ramach upoważnienia do zaciągania zobowiązań z tytułu umów, których realizacja w roku budżetowym i w latach następnych jest niezbędna do zapewniania ciągłości działania jednostki i z których wynikające płatności wykraczają poza rok budżetowy.

Stosownie do art. 228 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może upoważnić zarząd do przekazania uprawnień kierownikom jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego do zaciągania zobowiązań na podstawie ww. umów.

Podkreślić należy, że zarówno w zakresie przedsięwzięć, jak również umów, których realizacja w roku budżetowym i w latach następnych jest niezbędna do zapewniania ciągłości działania jednostki, cechą zaciąganego zobowiązania jest obowiązek spełnienia świadczenia pieniężnego zgodnie z podpisanymi umowami.

Zaciągając zobowiązanie w danym roku (którego termin płatności przypada na kolejny lub kolejne lata budżetowe) obciążamy jednocześnie budżet, plan finansowy roku następnego (lub kolejnych lat).

W świetle powyższego, po spełnieniu wyżej wymienionych warunków, nie ma konieczności zabezpieczania w planie wydatków roku bieżącego puli na pokrycie zobowiązań powstających w roku bieżącym, ale płatnych w roku kolejnym.